

den vedkommende Diplomat i det kommende Finantsaar.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds har Ordet.

B. Christensen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Monrad: Efter hvad der er yttret af den ærede Udenrigsminister, vil jeg ogsaa finde, at der er Anledning til at tage under nøiere Overveelse, om man muligens ikke kunde gaae ind paa den Tante, der er antydet af den ærede sidste Taler, saaledes, at naar man nu stemte for Uendningsforslaget, vilde man dog derfor ikke betragte Afgjørelsen som nogen endelig, men som forbeholdende sig en Overeenskomst med Udenrigsministeren om, hvorledes man kunde enes om at opføre Summen.

Winther: Det forekommer mig, at der var en anden Vej, som ogsaa kunde gaaes, og som var mere ligefrem, nemlig, at de 12 Medlemmer, som paa en Maade repræsenterer et Udvalg — eller hvad jeg skal kalde det, deres Stilling er noget usædvanlig —, tage deres Forslag tilbage og stille et nyt til 3die Behandling. Det forekommer mig virkelig, at der er noget høist Sælsomt i at stille et Forslag om Gage til en Minister for $\frac{1}{2}$ Aar; det er dog virkelig, at Posten er nødvendig, og det er en meget vanskelig Sag for en Udenrigsminister just saaledes bestemt i $\frac{1}{2}$ Aar at kunne faae denne Sag arrangeret. Der er Ingen, der mere end jeg kunde ønske, at vi affaafte nogle af disse unødvendige Poster i Udlandet, og i Særdeleshed nedfattede de overordentlig høie Taffelpenge, som nogle af Gesandterne have; men det forekommer mig, at det er et meget ugunstig Øieblik at gjøre det nu. Hele vor diplomatiske Stilling er jo aldeles ikke fast afluttet; vi ligge endnu midt i de Forhandlinger, som skulle bringe os til en endelig Afgjørelse, og derfor troer jeg, at vi,

indtil dette er skeet, skulle give vort Minde til, at det bliver ved det Gamle. Det forekommer mig ligeledes, at man maa kunne tænke sig den Grund, der har kunnet bevæge Ministeriet til, netop for det kommende Finantsaar, at fastholde en Ministerresident paa det Sted, hvor vi just kunde vente Forhandlinger med Hensyn til Toldgrændsens Flytning, som vi dog maae haabe skeer engang med det Første.

A. Sage: Den sidste ærede Taler vil maaskee, naar han granfter lidt i sin Husomtale, ikke finde det saa besynderligt, at de 12 Mænd, som have taget sin den Frihed at fremkomme med Uendningsforslag til Finantsloven, nu ligesom i forrige Session have andraget paa, at den omhandlede Udgift til Gesandtskabet i Hansestæderne skal bortfalde, og derfor foreløbig bevilges for $\frac{1}{2}$ Aar. Det vil maaskee ogsaa være i hans Erindring, at dette aldeles ikke er nogen ny Sag; men at den tidligere har været paa Dmtale og navnlig i 1850, netop omtrent paa denne Tid af Aaret, var meget stærkt omdebatteret her i Thinget. Posten blev dengang af det daværende Medlem fra Hjerding foreslaaet ophævet, og som en af Grundene for at have Posten anførte den nævnte Rigsdagsmand, at den sidst afgaaede Ministerresident i Hansestæderne havde erklæret Posten for aldeles overflødig, idet han tillige gjorde opmærksom paa, at det var en Forretning, som meget let maatte kunne bestrides fra Berlin, som nu ved en Jernbane var forbundet med Hamborg. Den ærede Finantsminister udtrykte sig dengang paa en Maade, som aldeles ikke var misbilligende med Hensyn til den saaledes foreslaaede Affkæffelse af Posten, og henstillede kun, om man ikke vilde udsætte den endelige Afgjørelse, indtil samtlige udenlandske Gesandtskabsposter bleve ordnede paa en efter Landets pecuniaire Kræfter mere passende Maade.